

ønskeligt, at der samtidig med Stigningen i Kroneværdien kunde komme en almindelig Prissænkning. Efter min Mening vil en Diskontoneedsættelse være et Middel i saa Henseende og derfor komme til at virke gavnligt for hele vort økonomiske Liv.

Erhvervsministeren (Stauring): I Anledning af den Udtalelse, Rigsdagens Valutaudvalg har fremsat, vil ogsaa jeg gerne sige et Par Ord og udtrykke min Glæde og Tilfredshed over, at Valutaudvalget har samlet sig om denne Udtalelse, der ganske falder sammen med Ministeriets Bestræbelser paa de to Hovedpunkter i Udtalelsen, nemlig Diskontoen og Fastlægningen af den Kronekurs, som er naaet. Jeg maa maaske sige, at den valutamæssige Situation, vi er kommet ind i, og som unægtelig har været ubehagelig for adskillige paa Grund af den hurtige Stigning af Kronen, har jo alligevel, forekommer det mig, vist, at den Tendens, som blev angivet ved Valutaloven i Vinter og hele den Ordning, man her søgte at fastlægge, har haft det gode ved sig; at vi utvivlsomt er kommet ind i en rolig fremadskridende Udvikling fremfor at fortsætte med Spring — Spring, som uden denne Valutaordning ogsaa vilde være blevet Spring nedad.

Heller ikke overfor den Valutaordning, som gennemførtes i Vinter, har det jo manglet paa Bagtalelse. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte om Bagtalelser, der havde haft valutamæssige Virkninger, og jeg skal hertil sige, at hvis Bagtalelser kan have Virkninger, er det mærkeligt, at det ikke er gaaet værre, thi mere Bagtalelse af en Valutaordning end den, der i hvert Fald en Tid fandt Sted, har man dog ikke præsteret i ret mange Tilfælde i øvrigt.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og andre, der har udtalt sig, i, at det ønskelige med Hensyn til Valutaudviklingen naturligvis er en rolig og jævn Udvikling, men det er jo klart — og det er ikke mindst blevet det ved den Retning, som Sagerne har taget i den sidste Maaned —, at en Bestemmelse om, at Kronen skal stige med saa og saa meget aarligt i 20 Aar eller noget i den Retning, er Teori, som aldeles ikke lader sig forene med det praktiske Liv, og det er meget rart at faa slaaet det Spøgelse ned, thi det huserede som bekendt stærkt for et Aarstid siden, da mange havde det Standpunkt, at Kronen skulde stige med 1 Øre om Aaret, eller hvor meget det var, i 20 Aar. Mange Ting har medvirket til

den nu foregaaede Stigning, Lock-out'en, Høstudsigterne og meget andet, men vel ogsaa den genvundne Tillid i Udlandet, som bl. a. Bankdirektør Hambro i London forleden gav Udtryk i et Interview i „Berlingske Tidende“, en Tillid, han tillagde meget stor Betydning for den Udvikling, der har fundet Sted i den danske Valuta.

Det er blevet sagt under Forhandlingerne her, jeg tror ogsaa af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at der ikke i Udvalget var rejst Indvendinger mod Kreditindskrænkningen, og det er sikkert baade rigtigt og godt, at det ikke er sket, thi den Politik, man her er kommet ind i, kan naturligvis ikke nu pludselig afbrydes, uden at der forvoldes megen Skade, og jeg glæder mig over, at man er ophørt med de Indvendinger mod Kreditindskrænkningen, som for mindre end et Aar siden lød uhyre stærkt, ogsaa fra den Side, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tilhører.

Det ærede Medlem Hr. Lange har i Dag sagt, at der ikke var Grund til at rejse nogen Strid om Valutaordningen, og det kan jeg jo meget vel forstaa, at der ikke er, navnlig set fra det ærede Medlems Synspunkt. Men det er dog i hvert Fald godt, at man nu, jeg vil ikke sige her i Salen, men dog i konservative Blade, er naaet til at paaskønne, at det lykkedes at faa en Ordning. Jeg har saaledes for nogle Dage siden i et af de konservative Organer i København set udtalt en Paaskønnelse af, at vi her i Danmark i Modsætning til et andet Land, der var Tale om, ikke staa uden Støttepunkt; den danske Krone har et Støttepunkt, sagde man, i den Valutalovens Minimumskurs, som vi i hvert Fald ikke vil gaa under. For et halvt Aar siden var Tonerne ganske anderledes. Jeg blev derfor meget forbavset, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Korsgaard afbryde overfor en Paastand om, at de Konservative havde anset Valutaloven for at være en Lov, der ikke vilde holde, og deslige. Jeg blev forbavset, thi jeg havde i min Erindring en Række Udtalelser af de 7 konservative Ordførere, der optraadte her den 20. December. Det ærede Medlem, der afbrød før, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, indledede sin Tale den Dag med at sige, at det konservative Parti ikke vilde være med i den Dans, der her dansedes. Det var vist ikke Anerkendelse af Loven, der dikterede ham det Udtryk. Og det ærede Medlem gik videre og sagde, at „i det Forslag, som foreligger, tror jeg afgjort ikke, at der ligger noget som helst af nævneværdig Betydning“. „Det er et For-